

[Jan Køpke Christensen]

tede ministerens ændringsforslag nr. 9. Det gør vi ikke. I den forbindelse kunne det være interessant at høre ministerens specifikke begrundelse for i forhold til det oprindelige lovforslag ved ændringsforslag nr. 9 at fjerne muligheden for, at Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark kan indvirke på Reklamenævnet. Havde det ikke været rimeligt, om også denne brancheforening havde haft indflydelse på udpegelse af medlemmer til Reklamenævnet?

Der er specielt to forhold, der er interessante ved dette lovforslag, og som derfor fortjener at blive nævnt og fremhævet i forbindelse med denne anden behandling af forslaget.

Selv om der, siden forslaget første gang blev fremsat, har fundet et regeringsskifte sted, er det betegnende, at der er store problemer med rettidig implementering. Det giver et fingerpeg om, hvor vanskeligt og u håndterligt et fremtidigt EF-samarbejde i en EF-union med deraf følgende implementering af EF-direktiver i den nationale lovgivning efter vor opfattelse vil blive.

Problemerne med rettidige implementeringer skyldes regeringens institutionelle og administrative problemer. Det overrasker naturligvis ikke Fremskridtspartiet. Det er derimod foruroligende med det samfundsøkonomiske velfærdstab, der opstår, og det økonomiske tab, som private virksomheder påføres som følge af regeringens manglende evne til at implementere rettidigt. Flere virksomheder, der ønsker at overholde den gældende lovgivning vedrørende reklame for lægemidler, må anses at tabe markedsandele til virksomheder, der f.eks. reklamerer på internationalt niveau gennem elektroniske æterbårne medier, eller til andre virksomheder, der mere aggressivt har valgt at ignorere den udeblevne implementering og som en følge deraf overtræder den nationale lovgivning. Det er sket og sker stadig.

I den forbindelse må det nævnes, at der er præcedens for, at regeringen vil tabe en eventuel retssag om lovovertrædelsen, når direktivet skulle have været implementeret. Her vil det være tiltrængt at høre ministerens overvejelser i relation til det samfundsøkonomiske velfærdstab, der opstår, og det økonomiske tab, private virksomheder påføres som konsekvens af overtrædelsen af implementeringsfristen.

Det er ligeledes interessant at bemærke, at partierne bag den tidligere regering, der oprindeligt fremsatte lovforslaget, efter regeringsskiftet pludselig er blevet meget liberale. I lovforslaget, som sundhedsministeren i den tidligere regering fremsatte, var der snedigt taget forbehold for retten til at reklamere for lægemidler i tv-reklamer, mens radioreklamer var tilladt. Dette ønsker partierne bag den tidligere regering nu pludselig at ændre, således at reklame kan finde sted også i tv.

Desværre må det erkendes ...

Formanden:

Jeg har bedt taleren om at holde inde et øjeblik, mens jeg sørger for, at der er den ro i salen, som der bør være, når andre ordførere og ministeren skal høre. Værsgo.

Jan Køpke Christensen (FP):

Desværre må det erkendes, at det er en postgang for sent. Det skulle have oprådt oprindeligt. Man kan altså konstatere, at det er det sædvanlige forhold, der gør sig gældende: Venstre praktiserer sin liberalisme i forsamlingshusene, men ved regeringsmagten og i Folketinget forøger de kontrollen over for det enkelte menneske, de forøger den offentlige sektor og skatterne. For Venstre er liberalisme noget, der står skrevet i sangbøger og hr. Bertel Haarders utopiske forfattervirksomhed – undskyld.

Afslutningsvis skal det nævnes, at Fremskridtspartiet er meget kritisk over for den del af lovforslaget, der rækker ud over implementeringen af EF-direktivet. Den del kan i alt væsentligt beskrives som: Statsstyring, kontrol, restriktioner, indførelse af gebyrer og nationaliseringer.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal kun gøre to bemærkninger til hr. Jan Køpke Christensens indlæg.

Den ene er vedrørende Reklamenævnet og ændringsforslag nr. 9. Når vi har valgt at medtage Foreningen af danske Medicinfabrikker og Medicinimportørforeningen som medlemmer af Reklamenævnet, så skyldes det ganske enkelt, at de to organisationer dækker den alt-, alt-, altovervejende del af medicinindustrien her i landet.